

Hinder for at Lade Lovens almindelige Regel i §§ 3—5 komme til Anvendelse.

Endvidere er det meddelt Udvalget, at den ovennævnte Bestemmelse i Kommunallovens § 21 i Praxis anvendes saaledes, at i de Tilfælde, naar en Person anses at have dobbelt Opholdskommune, tages der — ved Fortolkning af Ordet „navnlig“ — særligt Hensyn til den Kommune, der antages for Hovedopholds- eller Erhvervskommune, og at man lader denne Fortolkning faa et temmelig vidt Spillerum. Efter en Del Overvejelser af dette Forhold, har Udvalget erkendt Bønsøgeligheden ved at give en legal Definition af, hvad der skal forstås ved Hovedopholdskommune, saa at man maa lade sig nøje med en administrativ Fortolkning. Da man imidlertid antager, at en saa fri Anvendelse af Udtrykket „navnlig“ baade trænger til en lovbestemt Hjemmel og tillige til en passende Begrænsning, har man til § 1 tilføjet en hertil sigtende Bestemmelse, der begrænser Reglen saaledes, at der ikke kan gives den ene af de interesserede Kommuner mere end en Fjerdedels Andel i det efter Tidsberegningen skattepligtige Ophold i den anden Kommune. Det bemærkes, at dette Forhold ikke alene har Betydning for midlertidigt Sommerophold, men paa samme Maade ogsaa for midlertidigt Vinterophold uden for Hovedopholds- eller Erhvervskommunen.

Til § 6.

Med Hensyn til alle Arter af „Andelsforetninger“ er der i tidligere Udvalg gjort opmærksom paa, at der i Realiteten næppe vindes stort ved at gøre dem skattepligtige af deres regnskabsmæssige Nettoindtægt. Da man paa den anden Side erkender det billige i, at de ikke have nogen privilegeret Stilling, naar de optræde direkte konkurrerende med private skattepligtige Foretninger, har man sluttet sig til Lovforslaget, for saa vidt dette gaar ud paa at indskrænke den lovhjemlede Skattefrihed til deslige kooperative Foreninger, der alene virke som saadanne. Da man imidlertid ikke

kan erkende, at Uddeling af Varer „fra aaben Bod“ er et Kendemærke paa, at Foreningen gaar uden for sit kooperative Omraade med andre Ord, handler med alle og enhver, saa bør Reglen formentlig udtrykkes anderledes.

Til § 7.

Naar man begrænser Aktieselskabers Skattepligt til en bestemt moderat Procent, sker det af Hensyn til, at der i denne Bestatning over for Aktionærerne tilbølgelig ligger en Dobbeltbestatning. Over for „juridiske Personer“ (Stiftelser) gælder dette Hensyn ikke; man har over for disse ingen Betænkning ved at anvende Kommunens almindelige Skatteprocent. Paa den anden Side er der over for Stiftelser næppe Anledning til at stille „Opholdskommunen“ særlig gunstig, da det Forhold, der skulde udpege Opholdskommunen, Bestyrelsens Sæde, i Reglen kun skaffer denne Kommune Fordel og ingen Byrde. Over for Stiftelser vil der altsaa ikke finde nogen mellemkommunal Afregning Sted.

Til § 11.

Efter at forskellige Bestemmelser i Lovforslagets § 15 ere henflyttede til andre Paragraffer, vil det være klart at lade den tilsvarende § 11 alene omfatte de særlige Regler for Bestatning af forgrenede Selskabsforetagender. Forøvrigt er der herved kun foretaget den Endring, at den udbetalte Arbejds løn er lagt til Grund for Fordelingen. Arbejds lønnen vil nemlig i Reglen være den bedste Maalestof for Foretningens Omfang (og navnlig for den kommunale Byrde, denne medfører for Kommunerne. Dette Hensyn er imidlertid mindre gældende over for de højere Lønninger, og da disse i Reglen falde i Opholdskommunen (Bestyrelsens Sæde), der forlods er tillagt 10 pCt. af Skatten, foreslaas, at for denne Kommunes Vedkommende skulde Lønninger over 2,000 Kr. ikke komme i Betragtning ved Afregningens Opgørelse mellem Kommunerne.